Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2012. gada 3. maijā*

Dublinas sistēma — Regula (EK) Nr. 343/2003 — Par patvēruma pieteikuma izskatīšanu atbildīgās dalībvalsts noteikšanas procedūra — Trešās valsts valstspiederīgie, kam ir "atbildīgās dalībvalsts" izdota derīga vīza šīs regulas izpratnē — Patvēruma pieteikums, kas ir iesniegts citā dalībvalstī, nevis saskaņā ar šo regulu atbildīgajā dalībvalstī — Uzturēšanās atļaujas pieteikums dalībvalstī, kas nav atbildīgā dalībvalsts, pēc kura patvēruma pieteikums tiek atsaukts — Atsaukums, pirms atbildīgā dalībvalsts ir piekritusi uzņemšanai — Atsaukums, ar kuru tiek izbeigtas Regulā Nr. 343/2003 paredzētās procedūras

Lieta C-620/10

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen* (Zviedrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2010. gada 16. decembrī un kas Tiesā reģistrēts 2010. gada 27. decembrī, tiesvedībā

Migrationsverket

pret

Nurije Kastrati ,

Valdrina Kastrati ,

Valdrin Kastrati .

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], tiesneši A. Prehala [*A. Prechal*], K. Šīmans [*K. Schiemann*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] (referents) un K. Toadere [*C. Toader*],

ģenerāladvokāte V. Trstenjaka [*V. Trstenjak*],

sekretāre S. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2011. gada 30. novembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Migrationsverket* vārdā – *H. Karling* un *M. Ribbenvik*, pārstāvji,

— *N. Kastrati* un viņas nepilngadīgo bērnu vārdā – *H.-O. Krokstäde*, *juris kandidat*, un *S. Kastrati*,

— Vācijas valdības vārdā – *T. Henze*, pārstāvis,

* Tiesvedības valoda – zviedru.

— Grieķijas valdības vārdā – *M. Michelogiannaki* un *L. Kotroni*, pārstāves,

— Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *M. Russo*, *avvocato dello Stato*,

— Nīderlandes valdības vārdā – *C. Wissels*, *M. Noort*, un *C. S. Schillemans*, pārstāves,

— Apvienotās Karalistes valdības vārdā – *H. Walker*, pārstāve,

— Eiropas Komisijas vārdā – *M. Condou-Durande* un *C. Tufvesson*, pārstāves,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2012. gada 12. janvāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 2003. gada 18. februāra Regulu (EK) Nr. 343/2003, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV L 50, 1. lpp.).

2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā *Migrationsverket* (Migrācijas pārvalde), kas atbild par imigrācijas jautājumiem, pret *N. Kastrati* un diviem viņas nepilngadīgajiem bērniem, *Valdrina* un *Valdrin*, kas ir Kosovas pilsoņi, jautājumā par tāda šīs iestādes lēmuma atcelšanu, ar kuru tiek noraidīti viņu uzturēšanās atļaujas un patvēruma pieteikumi Zviedrijā, kā arī noteikta viņu pārsūtīšana uz "atbildīgo dalībvalsti" Regulas Nr. 343/2003 izpratnē.

Atbilstošās tiesību normas

Regula Nr. 343/2003

3 Regulas Nr. 343/2003 preambulas 3. un 4. apsvērums ir formulēti šādi:

"(3) Tamperes sanāksmes secinājumos [..] ir noteikts, ka [kopējā Eiropas patvēruma sistēmā] īsā laikā jāiekļauj skaidra un praktiski realizējama metode, lai noteiktu dalībvalsti, kas ir atbildīga par patvēruma pieteikuma izskatīšanu.

(4) Šādai metodei jābalstās uz objektīviem un taisnīgiem kritērijiem gan attiecībā uz dalībvalstīm, gan – konkrētajām personām. Tai jo īpaši jāparedz iespēja ātri noteikt atbildīgo dalībvalsti, lai garantētu bēgļa statusa noteikšanas procedūru faktisku pieejamību un nekavētu sasniegt patvēruma pieteikumu ātras izskatīšanas mērķi."

4 Regulas Nr. 343/2003 1. pantā ir noteikts, ka šajā regulā "ir paredzēti kritēriji un mehānismi, lai noteiktu dalībvalsti, kas ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kurš iesniegts kādā no dalībvalstīm".

5 Regulas Nr. 343/2003 2. panta c)–f) punktā ir noteikts:

"Šajā regulā:

[..]

c) “patvēruma pieteikums” ir pieteikums, ko iesniedzis trešās valsts pilsonis un kuru var saprast kā lūgumu dalībvalstij par starptautiskas aizsardzības piešķiršanu saskaņā ar Ženēvas Konvenciju. Visus pieteikumus par starptautiskas aizsardzības piešķiršanu uzskata par patvēruma pieteikumiem, ja vien trešās valsts pilsonis nav nepārprotami lūdzis cita veida aizsardzību, kuras pieteikumu var iesniegt atsevišķi;

d) “pieteikuma iesniedzējs” vai “patvēruma meklētājs” ir trešās valsts pilsonis, kas iesniedzis patvēruma pieteikumu, par kuru vēl nav pieņemts galīgais lēmums;

e) “patvēruma pieteikuma izskatīšana” ir jebkura pārbaude, lēmums vai nolēmums, ko attiecībā uz patvēruma pieteikumu izdara vai pieņem kompetentās iestādes saskaņā ar attiecīgās valsts tiesībām, izņemot saskaņā ar šo regulu paredzētās procedūras atbildīgās dalībvalsts noteikšanai;

f) “patvēruma pieteikuma atsaukšana” ir rīcība, ar ko patvēruma pieteikuma iesniedzējs, noteikti vai klusējot, aptur procedūras, kas saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem uzsāktas, saņemot attiecīgo pieteikumu.”

6 Šīs regulas 3. panta 1. punktā ir noteikts:

“Dalībvalstis izskata visus patvēruma pieteikumus, ko kādai no šīm valstīm pie robežas vai to teritorijā iesniedz trešo valstu pilsoņi. Pieteikumu izskata viena dalībvalsts, kas saskaņā ar III nodaļā izklāstītajiem kritērijiem ir noteikta par atbildīgo.”

7 Šīs regulas 4. pantā ir noteikts:

“1. Process, kurā nosaka saskaņā ar šo regulu atbildīgo dalībvalsti, sākas, tiklīdz kādā no dalībvalstīm pirmo reizi tiek iesniegts patvēruma pieteikums.

[..]

5. Patvēruma meklētāju, kas atrodas citā dalībvalstī un tur iesniedz patvēruma pieteikumu pēc sava pieteikuma atsaukšanas atbildīgās dalībvalsts noteikšanas procedūras laikā, saskaņā ar 20. pantā izklāstītajiem nosacījumiem uzņem atpakaļ dalībvalsts, kurā iesniegts minētais patvēruma pieteikums, lai pabeigtu procedūru dalībvalsts noteikšanai, kas atbildīga par patvēruma pieteikuma izskatīšanu.

Šī saistība izbeidzas, ja patvēruma meklētājs pa to laiku ir atstājis dalībvalstu teritoriju vismaz uz trim mēnešiem vai arī kādā dalībvalstī ir saņēmis uzturēšanās atļauju.”

8 Lai noteiktu “atbildīgo dalībvalsti” Regulas Nr. 343/2003 3. panta 1. punkta izpratnē, šīs regulas III nodaļas 5.–14. pantā ir ietverts objektīvu un hierarhisku kritēriju uzskaitījums.

9 Saskaņā ar šīs regulas 5. panta 2. punktu atbildīgo dalībvalsti atbilstoši šiem kritērijiem nosaka, pamatojoties uz stāvokli, kāds bija, patvēruma meklētājam pirmo reizi iesniedzot pieteikumu dalībvalstī.

10 Minētās regulas 9. panta 2. punktā it īpaši ir noteikts, ka, ja patvēruma meklētājam ir derīga vīza, “atbildīgā dalībvalsts” šīs regulas izpratnē principā ir dalībvalsts, kas izdevusi šo vīzu.

11 Regulas Nr. 343/2003 V nodaļas ar nosaukumu “Uzņemšana un atpakaļuzņemšana” 16. pantā ir noteikts:

“1. Dalībvalstij, kas saskaņā ar šo regulu ir atbildīga par patvēruma pieteikuma izskatīšanu, ir pienākums:

a) saskaņā ar 17. līdz 19. pantā izklāstītajiem nosacījumiem uzņemt pieteikuma iesniedzēju, kas iesniedzis patvēruma pieteikumu citā dalībvalstī;

b) pabeigt patvēruma pieteikuma izskatīšanu;

c) saskaņā ar 20. pantā izklāstītajiem nosacījumiem uzņemt atpakaļ pieteikuma iesniedzēju, kura pieteikums tiek izskatīts un kurš atrodas citas dalībvalsts teritorijā bez atļaujas;

d) saskaņā ar 20. pantā izklāstītajiem nosacījumiem uzņemt atpakaļ pieteikuma iesniedzēju, kurš ir atsaucis pieteikumu tā izskatīšanas laikā un ir iesniedzis pieteikumu citā dalībvalstī;

e) saskaņā ar 20. pantā izklāstītajiem nosacījumiem uzņemt atpakaļ trešās valsts pilsoni, kura pieteikumu tā ir noraidījusi un kurš atrodas citas dalībvalsts teritorijā bez atļaujas.

[..]

3. Šā panta 1. punktā noteiktās saistības izbeidzas, ja trešās valsts pilsonis ir atstājis dalībvalstu teritoriju vismaz uz trim mēnešiem, ja vien attiecīgajam trešās valsts pilsonim nav derīgas uzturēšanās atļaujas, ko izdevusi atbildīgā dalībvalsts.

4. Šā panta 1. punkta d) un e) apakšpunktā noteiktās saistības izbeidzas, ja dalībvalsts, kas atbildīga par patvēruma pieteikuma izskatīšanu, pēc pieteikuma atsaukšanas vai noraidīšanas ir pieņēmusi un faktiski ieviesusi noteikumus, kas vajadzīgi, lai trešās valsts pilsonis varētu doties uz savu izcelsmes valsti vai kādu citu valsti, uz kuru viņš var likumīgi ceļot."

12 Regulas Nr. 343/2003 17. panta 1. punktā ir noteikts:

"Ja dalībvalsts, kurai iesniegts patvēruma pieteikums, uzskata, ka par šā pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga cita dalībvalsts, tā iespējami īsā laikā un jebkurā gadījumā trīs mēnešos no pieteikuma iesniegšanas dienas 4. panta 2. punkta nozīmē var vērsties pie šīs otras dalībvalsts ar pieprasījumu uzņemt attiecīgo patvēruma meklētāju.

Ja pieprasījums uzņemt patvēruma meklētāju nav iesniegts trīs mēnešu laikposmā, tad par patvēruma pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga dalībvalsts, kurai ir iesniegts pieteikums."

13 Šīs regulas 18. panta 1. punktā ir noteikts:

"Dalībvalsts, kas saņem pieprasījumu, veic vajadzīgās pārbaudes un paziņo lēmumu attiecībā uz pieprasījumu par patvēruma meklētāja uzņemšanu divos mēnešos no pieprasījuma saņemšanas dienas."

14 Šīs regulas 19. panta 1. un 3. punktā ir noteikts:

"1. Ja dalībvalsts, kas saņēmusi pieprasījumu, akceptē, ka tai jāuzņem patvēruma meklētājs, tad dalībvalsts, kurā ir iesniegts patvēruma pieteikums, paziņo patvēruma meklētājam par lēmumu neizskatīt viņa pieteikumu un par pienākumu pārsūtīt patvēruma meklētāju uz atbildīgo dalībvalsti.

[..]

3. Patvēruma meklētāja pārsūtīšanu no dalībvalsts, kurā ir iesniegts patvēruma pieteikums, uz atbildīgo dalībvalsti veic saskaņā ar pirmās minētās dalībvalsts tiesību aktiem [..], cik vien iespējams īsā laikā, un, vēlākais, sešus mēnešus no dienas, kad akceptēts pieprasījums par uzņemšanu, vai no dienas, kad pieņemts lēmums par pārsūdzību vai pārskatīšanu, ja tas aptur pārsūtīšanu."

15 Regulas Nr. 343/2003 20. pantā ir noteikta kārtība, kādā notiek patvēruma meklētāja atpakaļuzņemšana attiecīgi saskaņā ar šīs regulas 4. panta 5. punktu un 16. panta 1. punkta c)–e) apakšpunktu.

Direktīva 2005/85/EK

16 No Padomes 2005. gada 1. decembra Direktīvas 2005/85/EK par minimāliem standartiem attiecībā uz dalībvalstu procedūrām, ar kurām piešķir un atņem bēgļa statusu (OV L 326, 13. lpp.; labojums OV 2006, L 236, 36. lpp.), preambulas 29. apsvēruma izriet, ka šī direktīva neierobežo Regulā Nr. 343/2003 paredzētās normas.

17 Direktīvas 2005/85 19. pantā ar nosaukumu "Procedūra pieteikuma atsaukšanas gadījumā" ir noteikts:

"1. Ciktāl dalībvalstis paredz pieteikuma skaidras atsaukšanas iespēju saskaņā ar valsts tiesību aktiem, gadījumā, ja patvēruma meklētājs skaidri atsauc savu patvēruma pieteikumu, dalībvalstis nodrošina, ka atbildīgā iestāde pieņem lēmumu vai nu pārtraukt izskatīšanu, vai noraidīt pieteikumu.

2. Dalībvalstis var arī pieņemt lēmumu, ka atbildīgā iestāde var nolemt pārtraukt izskatīšanu bez lēmuma pieņemšanas. Šādā gadījumā dalībvalstis nodrošina, ka atbildīgā iestāde izdara par to ierakstu meklētāja lietā."

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

Uzturēšanās atļaujas pieteikums, kas iesniegts pirms N. Kastrati un viņas bērnu ieceļošanas Savienības teritorijā

18 2004. gadā *N. Kastrati* Kosovā iepazinās ar *Kastrati* k-gu, Zviedrijas pilsoni, kurš Zviedrijā dzīvo kopš 1992. gada. Viņš nav *N. Kastrati* nepilngadīgo bērnu tēvs.

19 2007. gada 20. septembrī *N. Kastrati* un viņas bērni Zviedrijas Karalistes vēstniecībā Skopjē (bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika) iesniedza pieteikumu par uzturēšanās atļauju Zviedrijā, pamatojoties uz saikni ar *Kastrati* k-gu.

20 Uzskatot, ka starp *N. Kastrati* un *Kastrati* k-gu nav personiskas saiknes, kas pamatotu uzturēšanas atļaujas izdošanu viņai un viņas bērniem, *Migrationsverket* 2008. gada 13. maijā noraidīja viņu pieteikumu. Izskatot *N. Kastrati* un viņas bērnu sūdzību, *Länsrätten i Skåne län – Migrationsdomstolen* (Skones lēnes administratīvā tiesa – Migrācijas lietu tiesa) ar 2008. gada 23. decembra spriedumu apstiprināja lēmumu noraidīt uzturēšanās atļauju pieteikumus.

21 *N. Kastrati* un viņas bērni par šo spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību *Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen* (Stokholmas Administratīvā apelācijas tiesa – Migrācijas lietu apelācijas tiesa), pēc tam to atsauca. Līdz ar to minētā tiesa 2009. gada 19. martā nolēma lietu svītrot no tās reģistra.

Patvēruma pieteikums un jauns uzturēšanās atļaujas pieteikums, ko N. Kastrati un viņas bērni iesniedza pēc ieceļošanas Savienības teritorijā

22 2009. gada 3. martā *N. Kastrati* un viņas bērni ieceļoja Zviedrijā ar derīgu īstermiņa vīzu, ko bija izdevušas Francijas iestādes.

23 2009. gada 30. aprīlī, iepriekš neiesniedzot patvēruma pieteikumus Francijā, viņi iesniedza patvēruma pieteikumus Zviedrijā, kurā viņi atradās kopš ieceļošanas Savienības teritorijā.

24 Tā kā *N. Kastrati* un viņas bērniem tomēr bija Francijas iestāžu izdota derīga vīza, *Migrationsverket* 2009. gada 4. jūnijā, pamatojoties uz Regulas Nr. 343/2003 9. panta 2. punktā noteikto kritēriju, pieprasīja šīm iestādēm uzņemt šīs personas atpakaļ saskaņā ar minētās regulas 16. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

25 2009. gada 16. jūnijā *N. Kastrati* un viņas bērni iesniedza jaunu uzturēšanās atļaujas pieteikumu Zviedrijā, atkal to pamatojot ar personiskas saiknes esamību ar *Kastrati* k-gu.

26 Savukārt 2009. gada 22. jūnijā viņi atsauca savus Zviedrijā iesniegtos patvēruma pieteikumus, kurus atbilstoši viņu teiktajam viņi esot iesnieguši pēc *Migrationsverket* ieteikuma. Turklāt pamatlietā apstrīdētais lēmums, kas iesniegts kopā ar valsts lietas materiāliem, neatklāj, ka *N. Kastrati* un viņas bērni būtu norādījuši kādu vajāšanas iemeslu, lai iegūtu bēgļa statusu.

27 2009. gada 23. jūlijā Francijas iestādes, kurām nebija zināms par šo atsaukumu, piekrita pieprasījumam uzņemt atpakaļ *N. Kastrati* un viņas bērnus.

28 *Migrationsverket* ar 2009. gada 30. jūlija lēmumu noraidīja uzturēšanās atļaujas pieteikumus, kā arī patvēruma pieteikumus. Attiecībā uz jauno uzturēšanās atļaujas pieteikumu tā vispirms uzskatīja, ka 2008. gada 13. maija lēmums noraidīt pirmo uzturēšanās atļaujas pieteikumu ir kļuvis galīgs. Pēc tam tā noraidīja patvēruma pieteikumus, pamatojot, ka par šo jautājumu atbildīga ir Francijas Republika. Visbeidzot tā, pamatojoties uz Regulas Nr. 343/2003 19. panta 1. un 3. punktu, nolēma pārsūtīt attiecīgās personas uz Franciju.

29 *N. Kastrati* un viņas bērni šo noraidījuma lēmumu pārsūdzēja *Länsrätten i Skåne län – Migrationsdomstolen*.

30 Ar 2009. gada 15. septembra spriedumu minētā tiesa atcēla 2009. gada 30. jūlija noraidījuma lēmumu, uzskatot, ka *Migrationsverket* lēmuma pieņemšanas brīdī Regulas Nr. 343/2003 piemērošanas nosacījumi nebija izpildīti, jo *N. Kastrati* un viņas bērni bija atsaukuši savus patvēruma pieteikumus. Līdz ar to tā lietu nosūtīja uz atpakaļ uz šo pārvaldi, lai pieteikumi izdot uzturēšanās atļaujas Zviedrijā tiktu no jauna izvērtēti, pamatojoties uz izmeklēšanu par apgalvoto personisko saikni.

31 Savā spriedumā *Länsrätten i Skåne län – Migrationsdomstolen* norādīja, ka *N. Kastrati* un viņas bērnu iesniegtie patvēruma pieteikumi tikuši atsaukti pēc tam, kad kompetentā Zviedrijas iestāde, lai pabeigtu atbildīgās dalībvalsts noteikšanas procedūru, bija vērsusies pie Francijas iestādēm, bet pirms tās 2009. gada 23. jūlijā bija piekritušas attiecīgo personu uzņemšanai un pirms *Migrationsverket* tām bija paziņojusi savu 2009. gada 30. jūlija lēmumu par šo personu pārsūtīšanu uz Francijas Republiku.

32 *Migrationsverket* iesniedza apelācijas sūdzību iesniedzējtiesā, būtībā apgalvodama, ka no Regulas Nr. 343/2003 neizrietot, ka atbildīgās dalībvalsts pienākums uzņemt patvēruma meklētāju, kas patvēruma pieteikumu iesniedzis citā dalībvalstī, beidzas patvēruma pieteikuma atsaukšanas gadījumā.

33 Iesniedzējtiesa savā nolēmumā skaidro, ka tās 2008. gada 30. jūnija pieņemtajā nolēmumā (MIG 2008:28) tā tik tiešām ir nospriedusi, ka patvēruma pieteikuma atsaukšana nepadara Regulu Nr. 343/2003 nepiemērojamu. Tomēr, tā kā apstākļi lietā, kurā tika pieņemts minētais nolēmums, atšķiras no tajā izskatāmās lietas apstākļiem tāpēc, ka izskatāmais patvēruma pieteikums ticis atsaukts tikai pēc tam, kad ieinteresētajai personai saskaņā ar šīs regulas 19. panta 1. punktu tika paziņots lēmums par tās pārsūtīšanu uz atbildīgo dalībvalsti.

34 Turklāt iesniedzējtiesa norāda *Migrationsverket* veiktās administratīvās izmeklēšanas vairākās Dublinas sistēmā iesaistītajās valstīs rezultātus par patvēruma pieteikuma atsaukšanas sekām attiecībā uz Regulas Nr. 343/2003 piemērošanu. Tika identificētas trīs dažādas nostājas. Saskaņā ar pirmo nostāju – tiklīdz šī regula ir kļuvusi piemērojama, patvēruma pieteikuma procedūru var vienīgi izbeigt, pamatojoties tikai uz kādu no 16. panta 3. un 4. punktā paredzētajiem pamatiem. Savukārt, otrā nostāja ir tāda, ka šī regula vairs nav piemērojama, ja tikai vienā dalībvalstī iesniegts patvēruma pieteikums ir ticis atsaukts. Visbeidzot, trešā nostāja ir tāda, ka jautājumā, vai attiecībā uz atbildīgās dalībvalsts noteikšanas procesu regula joprojām ir vai nav piemērojama, noteicošs ir brīdis, kad notiek patvēruma pieteikuma atsaukšana.

35 Šādos apstākļos *Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai Regula Nr. 343/2003, ievērojot tostarp tās 5. panta 2. punktu un/vai apstākli, ka regula neietver citus noteikumus par dalībvalsts atbildības izbeigšanos attiecībā uz patvēruma pieteikuma izskatīšanu, izņemot 4. panta 5. punkta otrajā daļā un 16. panta 3. un 4. punktā minētos, ir jāinterpretē tādējādi, ka patvēruma pieteikuma atsaukšana neietekmē regulas piemērošanas iespējamību?

2) Vai, atbildot uz pirmo jautājumu, nozīme ir tam, kurā patvēruma pieteikuma izskatīšanas procesa stadijā patvēruma pieteikums ir atsaukts?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

36 Ievadā ir jākonstatē, ka iesniedzējtiesa vēlas saņemt skaidrojumu par sekām, kādas attiecībā uz Regulas Nr. 343/2003 piemērošanu var izraisīt patvēruma pieteikuma atsaukšana.

37 Šajā ziņā tomēr ir jānorāda, ka, ņemot vērā pamatlietas faktus, it īpaši pašreizējā sprieduma 18.–21. punktā un 26. punktā minētos, *N. Kastrati* un viņas bērni apgalvo, ka patiesībā viņi nekad nav vēlējušies iesniegt patvēruma pieteikumu Regulas Nr. 343/2003 2. panta c) punkta izpratnē.

38 Taču tikai iesniedzējtiesa var novērtēt, cik liela nozīme piešķirama šādam pamatam. Tiesai ir jāspriež, ņemot vērā faktiskos un tiesiskos apsvērumus, kas ir izklāstīti iesniedzējtiesas nolēmumā (2010. gada 21. oktobra spriedums lietā C-306/09 *I. B.*, Krājums, I-10341. lpp., 47. punkts).

39 Ņemot vērā ievada apsvērumus un pamatlietas apstākļus, iesniedzējtiesa ar saviem jautājumiem, kas ir jāizskata kopā, būtībā jautā, vai Regula Nr. 343/2003 ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs regulas 2. panta c) punktā definētā patvēruma pieteikuma atsaukšana, kas notiek, pirms par šī pieteikuma izskatīšanu atbildīgā dalībvalsts ir piekritusi patvēruma meklētāja uzņemšanai, nozīmē, ka šī regula vairs nav piemērojama.

40 Jāprecizē, ka saskaņā ar Regulas Nr. 343/2003 17. panta 1. punkta pirmo daļu, ja dalībvalsts, kuras teritorijā persona ir iesniegusi patvēruma pieteikumu, uzskata, ka par šī pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga cita dalībvalsts, tā var vērsties pie šīs otras dalībvalsts ar pieprasījumu uzņemt attiecīgo patvēruma meklētāju.

41 Vēl ir jāatgādina, ka no šīs regulas 1. panta izriet, ka tās mērķis ir izveidot kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par kādā no dalībvalstīm iesniegta trešās valsts pilsoņa patvēruma pieteikuma pamatotības izskatīšanu.

42 Ja, kā tas ir pamatlietā, patvēruma meklētājs atsauc savu vienīgo patvēruma pieteikumu, iekams pieprasītā dalībvalsts ir piekritusi viņu uzņemt, Regulas Nr. 343/2003 galvenais mērķis, proti, noskaidrot dalībvalsti, kas ir atbildīga par patvēruma pieteikuma izskatīšanu, lai garantētu efektīvu piekļuvi novērtējumam par patvēruma meklētāja bēgļa statusu, vairs nevar tikt sasniegts.

43 Turklāt jākonstatē, ka Savienības likumdevējs nav skaidri reglamentējis tādas situācijas kā pamatlietā izskatāmā, kad patvēruma meklētāji savus patvēruma pieteikumus atsauc, neiesnieguši patvēruma pieteikumu vismaz kādā citā dalībvalstī.

44 Regulas Nr. 343/2003 4. panta 5. punkta otrajā daļā un 16. panta 3. un 4. punktā ietverto noteikumu, uz kuriem iesniedzējtiesa atsaucas arī savos jautājumos, formulējums nevar sniegt citu iznākumu.

45 Tik tiešām skaidrs, ka šie noteikumi principā izsmeļošā veidā noteic, kādos gadījumos beidzas par patvēruma pieteikuma izskatīšanu atbildīgās dalībvalsts pienākums "uzņemt" vai "uzņemt atpakaļ" patvēruma meklētāju, kas patvēruma pieteikumu ir iesniedzis nevis atbildīgajā dalībvalstī, bet gan citā dalībvalstī. Taču šo noteikumu pamatā ir patvēruma pieteikuma esamība, kas atbildīgajai dalībvalstij ir jāizskata, ko tā grasās izskatīt vai par kuru tā jau pieņēmusi lēmumu.

46 Tas pats attiecas uz Regulas Nr. 343/2003 5. panta 2. punktu.

47 Tāpēc patvēruma pieteikuma atsaukšanas, kas notiek tādos apstākļos kā pamatlietā, proti, pirms pieprasītā dalībvalsts ir piekritusi uzņemt patvēruma meklētāju, sekas ir tādas, ka Regula Nr. 343/2003 vairs nav piemērojama.

48 Šādos apstākļos dalībvalstij, kuras teritorijā ir ticis iesniegts pieteikums, ir jāpieņem lēmumi, kas izriet no šādas atsaukšanas, un it īpaši, kā tas ir paredzēts Direktīvas 2005/85 19. pantā, jāpārtrauc pieteikuma izskatīšana, izdarot par to ierakstu patvēruma meklētāja lietā.

49 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka Regula Nr. 343/2003 ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs regulas 2. panta c) punktā minētā patvēruma pieteikuma atsaukšana, kas notiek, pirms par šī pieteikuma izskatīšanu atbildīgā dalībvalsts ir piekritusi patvēruma meklētāja uzņemšanai, nozīmē, ka šī regula vairs nav piemērojama. Šādā gadījumā dalībvalstij, kuras teritorijā ir ticis iesniegts pieteikums, ir jāpieņem vajadzīgie lēmumi, kas izriet no šādas atsaukšanas, un it īpaši jāpārtrauc pieteikuma izskatīšana, izdarot par to ierakstu patvēruma meklētāja lietā.

Par tiesāšanās izdevumiem

50 Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamatlietā šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

Padomes 2003. gada 18. februāra Regula (EK) Nr. 343/2003, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs regulas 2. panta c) punktā minētā patvēruma pieteikuma atsaukšana, kas notiek, pirms par šī pieteikuma izskatīšanu atbildīgā dalībvalsts ir piekritusi patvēruma meklētāja uzņemšanai, nozīmē, ka šī regula vairs nav piemērojama. Šādā gadījumā dalībvalstij, kuras teritorijā ir ticis iesniegts pieteikums, ir jāpieņem vajadzīgie lēmumi, kas izriet no šādas atsaukšanas, un it īpaši jāpārtrauc pieteikuma izskatīšana, izdarot par to ierakstu patvēruma meklētāja lietā.

[Paraksti]